

Rättsfall från Regeringsrätten

Kommunala förtroendemäns utgifter för uppdraget

1) E., som var stadsfullmäktig i S., yrkade vid beräkning av inkomst av tjänst avdrag med 570 kr utgörande administrationsbidrag till socialdemokratiska stadsfullmäktigegruppens kansli.

RR yttrade: Från ersättning för kommunalt förtroendeuppdrag får avdrag göras för utgifter som förtroendemannen haft för arbetsbiträde och annan liknande hjälp, som varit påkallad för att han skolat kunna fullgöra uppdraget. Avdrag medges däremot icke för avgift eller bidrag till politiskt parti eller sammanslutning inom sådant parti, oavsett för vilket ändamål partiet eller sammanslutningen använder medlen. — I målet är fråga huruvida den med avdragsyrkandet avsedda betalningen till socialdemokratiska stadsfullmäktigegruppens sekretariat utgör ersättning för tjänster som E. mottagit av sekretariatet i och för uppdragen eller om betalningen har karaktären av avgift eller bidrag till gruppen utan samband med mottagna tjänster. — E. har till stöd för avdragsyrkandet endast åberopat att avgiften utgått enligt normalstadgar för partiets kommunala grupper i länet och att han icke kunnat komma i fråga för omval, om han icke respekterade beslutet om utdebitering av avgiften. Då således icke gjorts gällande och det ej heller framgår av utredningen i målet att avgiften utgjort ersättning för arbetsbiträde eller andra tjänster, som gruppens sekretariat tillhandahållit honom för att han skolat kunna fullgöra sina uppdrag, är avgiften ej avdragsgill. RR lämnar därför besvären utan bifall. (RR föredr. 21.3; dom 15.5.1973; en ledamot ville medge avdrag).

2) P., som var medlem av Stockholms läns landsting och hade flera landstingsuppdrag och kommunala uppdrag yrkade avdrag för kostnader för uppehållande av dessa med 1 165 kr. Av detta belopp avsåg 865 kr obligatorisk avgift till socialdemokratiska landstingsgruppen (10 % på traktamenten, 49 kr, 5 % på arvoden, 180 kr, och på sammanträdesersättningar, 636 kr) och 300 kr obligatorisk avgift till socialdemokratiska kommunala gruppen i Sollentuna. Hustrun yrkade i sin självdeklaration 1969 avdrag med 300 kr avseende avgiften till socialdemokratiska kommunala gruppen.

RR yttrade bl. a. Av utredningen i målet framgår att makarna av grupperna erhållit för uppdragens fullgörande nödvändiga tjänster bl a i form av utskrivning och mångfaldigande av material till debattinlägg, motioner och interpellationer. Med hänsyn till omfattningen av makarnas uppdrag kan deras avgifter till grupperna antagas icke ha överstigit dessas kostnader för de tjänster som de tillhandahållit makarna. Avgifterna får därför anses som sådana utgifter för fullgörandet av uppdragen som enligt 33 § 1 mom KL är avdragsgilla. (RR föredr. 21.3; dom 15.5.1973; en ledamot anförde annan motivering).

3) L., som var kommunalråd i N. och landstingsledamot, yrkade avdrag med 1 500 kr som hon enligt räkning erlagt till N:s högerförbund.

RR yttrade bl a: Av utredningen i målet framgår att beloppet erlagts till förbundet enligt en av detta utställd räkning på skriv- och dupliceringsarbete samt diverse expeditionshjälp i anslutning till fullgörandet av uppdragen som kommunalråd och landstingsledamot. Utgiften måste därför anses som sådan kostnad för fullgörandet av uppdragen som enligt 33 § 1 mom KL är avdragsgill. (RR föredr. 21.3, dom 15.5.1973; två ledamöter skiljaktiga).

4) M., som hade kommunala förtroendeuppdrag i T., yrkade avdrag med 541 kr, motsvarande 15 % av arvodena för uppdragen, vilken avgift han var skyldig betala enligt beslut av T. arbetarekommun. RR vägrade avdrag och yttrade bl. a.: M. har till stöd för sitt avdragsyrkande endast åberopat att han icke skulle ha nominerats vid val till de kommunala förtroendeuppdrag, till vilka intäkter i arvoden hänför sig, om han icke anslutit sig till gruppen och att betalningen av den av gruppen beslutade avgiften varit en förutsättning för hans nominering till omval. Då M. således icke gjort gällande och det ej heller framgår av utredningen i målet att avgiften utgjort ersättning för arbetsbiträde eller andra tjänster, som gruppen tillhandahållit honom för att han skola kunna fullgöra sina uppdrag, är avgiften ej avdragsgill. (RR föredr. 21.3; dom 15.5.1973; en ledamot ville medge avdrag).

Anm: Se även RÅ 1965 ref. 5, riksdagsman erhöll avdrag för avgift till riksdagsgrupps kanslikostnader (Skattenytt 1965 s. 296)

Virke inköpt för reparation senare år

Besvär av Anna L. angående inkomsttaxering 1969. — Anna L. ägde en jordbruksfastighet för vilken hon redovisade inkomst enligt kontantprincipen. Hon yrkade avdrag för underhåll av byggnad med bl a 2 999 kr. Beloppet angavs avse inköp av virke för reparations- och underhållsarbeten (brädfordring, omläggning av tak på ladugård m m). Anna L. uppgav vidare att de planerade byggnadsåtgärderna ej kommit till utförande under beskattningsåret. — TN vägrade avdrag, då det inte ännu ansågs styrkt vartill virkespartiet skulle användas. Enbart inköp av virkespartiet medförde icke att kostnaden var avdragsgill. — PN medgav däremot avdrag med hänsyn till vad Anna L. obestritt upplyst angående de underhållsarbeten, vartill det inköpta virkespartiet skulle användas.

Hos KR yrkade TI att avdraget skulle vägras, eftersom virkespartiet kvarlåg orört ännu hösten 1970 och avdrag borde medges först för det beskattningsår då virket kom till användning. KR lämnade TI:s yrkande utan bifall och anförde: Anna L. har i målet upplyst att ifrågavarande virkesparti inköpts för att användas vid reparation och underhåll av ekonomibyggnaderna på jordbruksfastigheten. Sådana omständigheter har inte förebragts som ger vid handen att vad Anna L. sålunda uppgivit ej bör godtagas. Det förhållandet att virket under beskattningsåret ej kommit till användning för uppgivet ändamål är i och för sig ej av beskaffenhet att medföra att avdrag för utgiften skall vägras. (En ledamot skiljaktig).

Hos RR fullföljde TI sin talan. — Anna L. upplyste bl a att under hösten 1971 större delen av virkespartiet använts för att reparera övertaket till ladugården var-

vid arbetskostnaderna redovisats i den självdeklaration som avlämnats för inkomståret 1971.

RR yttrade: Inkomsten från ifrågavarande jordbruksfastighet redovisas enligt kontantprincipen. Anna L. har uppgivit att ägarna av fastigheten inköpt virkespartiet i avsikt att använda det för reparation och underhåll av byggnader på fastigheten. Virket har emellertid icke kommit till användning för det angivna ändamålet under beskattningsåret. — En utgift av ifrågavarande slag får avdragas endast om den kan anses hänförlig till driftkostnad i förvärvskällan. Tillförlitlig bedömning huruvida så är förhållandet kan i allmänhet icke ske så länge det inköpta materialet icke använts. Enbart en uppgiven avsikt från den skattskyldiges sida att materialet skall användas för avdragsgillt ändamål är som regel icke tillfyllest. I ett fall som det förevarande bör därför som allmän princip gälla att avdrag får ske under förutsättning att materialet har använts för sådant ändamål. Vad nu sagts hindrar i och för sig icke att i särskilda fall avdrag kan få ske det år utgiften gjorts även om materialet då ännu icke använts. För avdrag måste emellertid i sådant fall fordras att det med tillräcklig grad av säkerhet kan bedömas att materialet verkligen kommer att användas för avdragsgillt ändamål. Sådan bedömning kan tänkas ske exempelvis om reparationsarbete redan pågår eller enligt uppgjorda detaljplaner är nära förestående. I förevarande mål har först hos regeringsrätten förebragts utredning som gör det möjligt att bedöma frågan om utgiften är avdragsgill. Sålunda har Anna L. numera upplyst att omkring två tredjedelar av virkespartiet under år 1971 använts för närmare angivna reparationer av byggnader på fastigheten. Vad angår återstoden av partiet får det med hänsyn till vad Anna L. uppgivit om ägarnas planer på fortsatta reparationer å byggnaderna hållas för visst att även denna del av virket kommer att användas för avdragsgillt ändamål. Vid nu angivna förhållanden bör avdrag för utgiften för virkespartiet icke vägras vid ifrågavarande taxering. På grund härav lämnar RR besvären utan bifall (RR föredr. 22.3, dom 4.4 1974.) (En ledamot av RR var skiljaktig och anförde: Jag finner ej utrett, att inköpet av virket haft sådant samband med under beskattningsåret aktuella reparations- och underhållsarbeten att Anna L. haft rätt till avdrag för inköpskostnaden vid 1969 års taxering. Med hänsyn till besvären fastställer jag därför TN:s åtgärder.)

Anm., Jämför RÅ 1959 ref 23 och 1940 not 8 samt rättsfall i SN 1973 s. 287 med anm. Se vidare Göran Englund: Rätt beskattningsår vid kontantmässig inkomstberäkning sid. 183.

Kreatursförsäljning — avveckling av jordbruk vid dödsfall eller löpande försäljning?

Besvär av fru L. angående inkomsttaxering 1967. — Mannen L. avled den 10 okt. 1965. Han efterlämnade som dödsbodelägare hustrun och tre barn. Arvskifte efter L. förrättades den 7 jan. 1966, varvid jordbruksfastigheten tillskiftades hustrun med hälften och barnen med en sjättedel vardera. Samtidigt skiftades på samma sätt samtliga på fastigheten befintliga levande och döda yttre inventarier, innelig-

gande lager samt andelskapital i ekonomiska föreningar. Enligt köpekontrakt den 8 mars 1966 sålde dödsbodelägarna sina andelar i fastigheten. Samtidigt såldes tio ungdjur till slakt för tillhoppa 16 633 kr. Övrig dödsbodelägarna tillskiftad lösegen- dom såldes på auktion den 13 april 1966. Under åberopande av att de tio djuren sålts i samband med avvecklingen av jordbruksdriften och efter det att dödsboet skiftats upptog fru L. i sin självdeklaration år 1967 icke något belopp av upp- burna 16 688 kr till beskattning. — TN följde deklarationen.

PN yrkade TI att hela beloppet 16 633 kr skulle upptagas som intäkt vid beräk- ning av nettointäkt av jordbruksfastigheten. PN biföll yrkandet. KR: ej ändring.

RR, där fru L. fullföljde sin talan, yttrade: Genom arvskifteshandlingen den 7 jan. 1966 tillskiftades dödsbodelägarna icke blott andelar i de sedermera försålda, till jordbruket hörande djuren utan även motsvarande andelar i jordbruksfastig- heten. Frågan om beskattning av den likvid, som influtit genom försäljningen, skall därför bedömas enligt reglerna om inkomst av jordbruksfastighet. — På grund härav och då avyttringen får anses såsom löpande försäljning fastställer RR det slut KR:s utslag innehåller. (RR föredr. 4.10; dom 22.10.1973)

Anm.: Se RÅ 1955 not 1435, 1958 not 1324, RN 1962 nr 4:3 samt SOU 1963:52 s 130—131.

Advokatkostnader vid fastighetsbyte

Besvär av Rakel D. angående inkomsttaxering 1966. — Rakel D. hade ägt en fastighet, stadsägan 395, som under åtskilliga år arrenderats av ett oljeföretag. Ge- nom avtal med den stad där stadsägan var belägen bytte Rakel D. ut stadsägan 395 mot en annan fastighet i staden. Vid beräkning av nettointäkt av fastighet yrkade hon avdrag för advokatkostnader m. m. vid fastighetsbytet med 6 008 kr. TN med- gav avdrag. TI yrkade hos PN att avdraget skulle vägras. Rakel D. framhöll att fastighetsbytet kommit till stånd efter framställning från staden om 'evakuering' av stadsägan 395. Enligt uppgifter från vederbörande advokatbyrå kunde tre fjärdedelar av advokatkostnaderna hänföras till tomtindelings- och arrendefrågor, medan en fjärdedel förorsakats av fastighetsbytet.

PN medgav avdrag med 4 506 kr, d v s 3/4 av 6 008 kr. KR yttrade: Av hand- lingarna i målet får anses framgå att av de i deklarationen uppgivna kostnaderna för advokatarvode m m, 6 008 kr, den övervägande delen är att hänföra till av- dragsgilla kostnader för intäkternas bibehållande i ifrågavarande förvärvskälla. Så- dana omständigheter har icke förekommit, som föranleder till antagande, att det av PN medgivna avdraget beräknats till för högt belopp. På grund härav lämnar KR besvären utan bifall.

TI anförde besvär men RR gjorde ej ändring i KR:s utslag. (RR föredr. 13.9; dom 27.9.1973.)

Anm.: Se RÅ 1953 not 924, 1955 not 1616, 1955 not 2066, 1960 not 434. Se även Geijer-Rosenqvist-Sterners, Del 1 7:e upplagan s 105, Lundevall, Skattehandbok 5:e upplagan s 153, s 156.

Beräknat anskaffningsvärde godtaget som underlag för utrangeringsavdrag för i rörelsen använda byggnader, vilka förvärvats tillsammans med marken

Besvär av konsumtionsföreningen N. angående inkomsttaxering 1966. — Föreningen yrkade i deklARATIONEN avdrag för utrangering av i rörelsen använda byggnader med 52 919 kr och framhöll: Ifrågavarande fastighet inköptes 1946 för 75 000 kr. Å byggnader kunde därav beräknas falla 50 000 kr och på tomtmarken 25 000 kr, då halva tomtarealen sålts 1953 för 122 500 kr. Ej avdragsgilla ombyggnadskostnader uppgick till 17 660 kr och åtnjutna värdeminskningssavdrag till 14 741 kr. Avdrag således $(50\,000 + 17\,600 - 14\,741 =)$ 52 919 kr.

TN och PN vägrade avdrag. KR, där föreningen klagade, yttrade: Av utredningen i målet får anses framgå att av inköpspriset 75 000 kr åtminstone hälften eller 37 500 kr hänfört sig till byggnader. Vidare framgår att föreningen haft ej avdragsgilla ombyggnadskostnader med 17 660 kr samt åtnjutit avdrag för värdeminskning av byggnader med 14 741 kr. Föreningen kan därför anses berättigad erhålla avdrag för utrangering av byggnader med $37\,500 + 17\,660 - 14\,741 =$ 40 419 kr.

TI yrkade hos RR i första hand att utrangeringsavdrag skulle vägras, i andra hand att avdraget skulle nedsättas. RR yttrade: Ostridigt är att föreningen 1946 inköpt fastigheten omfattande dels mark till en areal av 3 400 kvadratmeter, dels ock två träbyggnader uppförda 1917 och 1936 för en köpeskillning av 75 000 kr ävensom att byggnaderna därefter ombyggts för en kostnad av 17 660 kr. Fastighetens taxeringsvärde bestämdes vid 1945 års fastighetstaxering till 37 000 kr, varav 6 800 kr avsåg marken och 30 200 kr byggnaderna. Föreningen höjde omedelbart efter köpet brandförsäkringsvärdet för byggnaderna från 35 000 kr till 95 000 kr. Av markarealen försålles 1953 1 770 kvadratmeter för 12 500 kr. Vid 1965 års fastighetstaxering åsattes återstoden av marken ett värde av 4 100 kr. Det är även att märka att byggnaderna inrymt affärslokaler för föreningens rörelse fram till dess att en ny butikshandel togs i bruk 1965. — Vad sålunda upptagits får sammantaget anses utgöra tillfyllestgörande utredning om att byggnadernas anskaffningsvärde icke understigit det av KR beräknade beloppet 37 500 kr. — RR lämnar därför besvären utan bifall. (RR föredr. 21.8; dom 20.9.1973; en ledamot ville vägra avdrag.)

Anm: Se RÅ 1963 ref 49. (Skattenytt 1964 s 143) samt RN 1967 nr 3: 2.

Projekteringskostnader för anläggning som ej kommer till utförande

Besvär av bolaget X. angående förhandsbesked. Bolaget anhöll om förhandsbesked huruvida projekteringskostnaden för viss anläggning var avdragsgill även om den ej skulle komma till utförande. RR yttrade: Om vid planering av anläggning av visst slag olika alternativa lösningar undersökes, är det icke uteslutet att projekteringskostnader för förkastade alternativ under vissa omständigheter kan betraktas som del av anskaffningskostnaden för den anläggning, som kommer till utförande. Huruvida nu ifrågavarande projekteringskostnad kan komma att anses som del av

sådan anskaffningskostnad för anläggning, som får avskrivas genom årliga värde-minskningsavdrag kan icke bedömas med ledning av lämnade uppgifter. (RR föredr. 27.9; dom 17.10.1973.)

Två ledamöter av RR var skiljaktiga och yttrade: Sökandebolaget anför i sin ansökning, att i bolagets industriella rörelse normalt ingår projektering av nya anläggningar, varvid i allmänhet blir fråga om alternativa lösningar, exempelvis utvidgning av en äldre fabrik eller uppförande av en helt ny fabrik eller val av lämpligaste plats för förläggning av en ny fabrik. Av vad bolaget sålunda anför och vad som i övrigt förekommit i målet är uppenbart att denna projekteringsverksamhet syftar till att uppnå den mest ekonomiska lösningen för utbyggnaden av bolagets anläggningar för att bolagets rörelse i dess helhet skall bli så lönsam som möjligt. Så länge det inte bestäms att en sålunda projekterad nyanläggning skall komma till stånd eller ej, kan kostnaderna för projekteringen ännu ej hänföras till någon viss av bolagets bestående eller blivande anläggningar. Om den nu ifrågavarande projekterade anläggningen inte kommer att uppföras, bör kostnaderna för projekteringen därför vara att anse såsom en allmän driftkostnad i bolagets rörelse. — På grund av vad sålunda anförts förklarar vi, med ändring av det meddelade förhandsbeskedet, att om anläggningen ej uppförs sökandebolagets kostnader för projekteringen skall anses utgöra avdragsgilla driftkostnader i bolagets rörelse.

Kostnader för egen bil i tjänsten

Besvär av J angående inkomsttaxering 1967. — J. var anställd som försäljare och distriktschef hos ett bruksföretag. Han gjorde resor i tjänsten med egen bil, Volvo Amazon, och uppbar 12 329 kr i bilersättning från arbetsgivaren. Denna ersättning uppgavs motsvara vad som skulle utgå enligt statliga regler för resa med större bil samma färdsträcka. — TN medgav avdrag med yrkat belopp men PN medgav endast för resa med mindre bil. — KR vägrade avdrag med högre belopp och anförde. Av handlingarna får anses framgå att J:s avdragsgilla bilkostnader icke beräknats till för lågt belopp.

RR lämnade J:s besvär häröver utan bifall och yttrade: J. har icke förebragt tillfredsställande utredning om de faktiska bilkostnaderna. Utredningen i målet ger icke anledning till antagande att J. vid motsvarande tillämpning av de för statstjänstemän gällande reglerna kunnat påräkna högre ersättning än som utgår för mindre bil. Vid angivna förhållanden kan det icke anses, att det J. medgivna avdraget för bilkostnader beräknats för lågt. (RR föredr. 20.6; dom 19.7.1973.)

En ledamot av RR var skiljaktig och anförde: J:s arbetsgivare har i målet intygat att storleken av den bil, som J. använt vid resor i eller för tjänsten, motsvarat arbetsgivarens önskemål med hänsyn till bl a de representationsuppgifter som ålåg J. Det får på grund härav anses att J:s val av bil av ifrågavarande storlek betingats av hans tjänst. — För körning av bilen 3 593 mil i eller för tjänsten har arbetsgivaren ersatt J. med 12 329 kr. Det har icke påståtts att ersättningen överstiger vad som skulle ha utgått till anställd hos staten för användning i eller för tjänsten av en bil av motsvarande storlek, om bilstorleken betingats av statens önskemål som arbetsgivare. J. bör på grund av det anförda erhålla avdrag för bilkostnader med samma belopp som han erhållit såsom bilersättning. — Jag nedsätter, med av beskattningsmyndigheternas beslut, J:s taxeringar i enlighet med det anförda.

Anm: Se RÅ 1972 not 914 (Skattenytt 1973 s 429.)

Förvärv av fastighet genom köp eller på grund av testamente

Besvär av X. angående förhandsbesked. I ansökan hos RSV anförde X bl a: Jag har genom testamenterisk förordnande av RY erhållit rätt att köpa fastigheterna Z för 80 000 kr. Genom köpebrev den 10 oktober 1970 har jag begagnat mig av denna rätt och förvärvat dessa fastigheter för nämnda 80 000 kr.

Fråga uppkom bl a huvuvida X förvärvat fastigheten genom köp eller på grund av testamente. X ansåg själv att hans fång i sin helhet skulle betraktas som arv.

RSV:s nämnd för rättsärenden yttrade i förhandsbeskedet att gälla taxeringarna 1974 och 1975: Nämnden finner att sökanden, såvitt visats, icke bedriver tomtrörelse eller handel med fastigheter. Sökandens tilltänkta försäljning genom skilda avtal av dels på egendomen befintliga byggnader med kringliggande tomt om c:a 5 000 kvadratmeter dels återstoden av egendomen skall därför behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst. Nämnden finner vidare, att vid tillämpning av nämnda regler sökanden får anses ha förvärvat egendomen genom köp. På grund härav förklarar nämnden att, om sökanden säljer egendomen på sätt nyss sagts, ingångsvärdet vid beräkning av realisationsvinst i anledning av försäljningarna skall bestämmas med utgångspunkt från den för egendomen år 1970 erlagda köpeskillingen på 80 000 kr. — Beträffande frågan om fördelningen av ingångsvärdet på byggnaderna jämte tomt samt på återstoden av egendomen finner nämnden förhandsbesked på grundval av den föreliggande utredningen icke böra meddelas och avvisar därför ansökningen i denna del.

RR yttrade: Beträffande frågan om fördelning av ingångsvärdet på byggnaderna jämte tomt samt på återstoden av egendomen har riksskatteverket avvisat ansökningen. Över beslut om avvisning får talan icke föras. Besvären i denna del upptages därför icke till prövning. — I vad avser besvären i övrigt gör RR ej ändring i överklagade förhandsbeskedet. (RR föredr. 20.9; dom 9.10.1973; en ledamot av RR ansåg att oaktat X:s fångeshandling är ett köpebrev, hans förvärv dock fick anses väsentligen ha skett genom testamentet.)

Anm: Se RN 1965 nr 5 : 3, RÅ 1960 not 123 och 1969 not 756.

Fråga om inkomstuppläggning på flera år

Besvär av bolaget M. angående inkomsttaxering 1965. — Hos PN yrkade TI att bolagets taxering skulle höjas med 116 700 kr, avseende en av bolaget gjord reservering till kommande år av under beskattningsåret influten ersättning för framställning av vissa för tillverkning av skyltar nödvändiga negativ m. m., Beloppet borde återföras till beskattning.

Bolaget anförde bl a Avsättningen ca 116 700 kr, vilken varit av ungefär samma storleksordning sedan flera år, hade sin grund i att bolaget erhöll inbetalningar från kunder för tillverkning av dels negativ och dels tryckplåtar. Inkomsten avsåg icke enbart det löpande året. Vid tillverkning av vissa detaljer gjordes först ett negativ. Kostnaden för tillverkning av detta debiterades kunden vid första beställningen av detaljen ifråga. Negativet var bolagets egendom och förvarades hos bolaget för att

användas på nytt vid ifrågavarande kunds nästa beställning. Då negativen skulle användas i produktionen under flera år borde bolaget icke redovisat ersättningarna för negativen som inkomst för enbart det år då debiteringen på kunden skedde. Då lagret av negativ syntes ha en genomsnittlig omloppstid av fem år hade ansetts skäligt att fördela ersättningarna under fem år. De balanserade beloppen återfanns i balansräkningen under beteckningen 'förskottsdebiteringar' och motsvarades av att negativen på tillgångssidan ingick bland lagertillgångarna. Vid tillverkning av vissa andra detaljer gjordes — i motsats till vad som var fallet beträffande negativen — för varje ny beställning en ny tryckplåt där plastmaterial ingick. Redan vid första beställningen av detaljen i fråga uttog emellertid bolaget av kunden ersättning för tryckplåtarna. Även denna ersättning borde periodiseras under fem år. Då tryckplåtarna icke bevarades efter användningen kunde något värde härför icke upptagas på tillgångssidan. På inkomstsidan var emellertid de båda fallen i princip fullt jämförbara.

PN biföll TI:s yrkande och KR lämnade bolagets besvär häröver utan bifall. RR yttrade: Vad bolaget anfört i målet kan icke föranleda till annat bedömande än att inkomsten för ifrågavarande negativ och tryckplåtar skall i sin helhet hänföras till det beskattningsår de debiteras beställaren. Bolaget är därför icke berättigat till avdrag med det såsom förskottsdebiteringar betecknade beloppet 116 700 kr. (RR föredr. 23.8; dom 30.8.1973.)

TI:s kvittningsyrkande om höjd taxerad inkomst ogillat trots nedsatt beskattningsbar inkomst

Besvär av K. angående inkomsttaxering 1966. TN taxerade K., som var bosatt i E i F. kommun, till kommunal inkomstskatt för 13 040 kr, taxerad inkomst, med beskattningsbar inkomst av 13 000 kr.

Hos PN yrkade K. i skrift den 29 maj 1967 att vid taxering till kommunal inkomstskatt i hans hemortskommun icke utnyttjade allmänna avdrag å 925 kr och ortsavdrag om 2 250 kr måtte tillgodoföras honom. — TI tillstyrkte i yttrande den 8 december 1967 bifall till K:s talan. Han yttrade vidare. Dock borde den till kommunal inkomstskatt skattepliktiga inkomsten av rörelse bestämmas till 15 741 kr, då omsättningen enligt varuskatteredovisningen utgjort 35 051 kr mot å rörelsebilagan uppgivna 32 813 kr och vidare avdrag för resekostnader medges med 2 664 kr mot yrkande 3 109 kr. Den taxerade inkomsten skulle då bestämmas till 14 810 kr och den beskattningsbara inkomsten till 12 500 kr.

PN beslöt i enlighet med TI:s yttrande. Hos KR yrkade K. att taxeringen måtte bestämmas till 13 040 kr, taxerad inkomst, med beskattningsbar inkomst av 10 700 kr. PN hade visserligen sänkt den beskattningsbara inkomsten men hade utan i vederbörlig ordning av TI framställt yrkande höjt den taxerade inkomsten, vilket stred mot bestämmelsen i 86 § TF att PN icke vid prövning av besvär fick bestämma taxering till högre belopp än part yrkat. PN:s beslut hade fattats efter kvittningsyrkande av TI i en förklaring över K:s talan, som TI avgivit sedan be-

svärstiden hade utgått för honom. — TI yttrade. Taxeringarna omfattade icke blott de taxerade inkomsterna utan även de beskattningsbara inkomsterna. Eftersom PN bestämt den beskattningsbara inkomsten till lägre belopp än TN samt taxeringen i övrigt var rätteligen grundad yrkades avslag på besvären.

KR lämnade K:s besvär utan bifall. RR, där K. fullföljde sin talan, yttrade: PN har icke ägt att på K:s besvär bestämma hans taxering till kommunal inkomstskatt i F. kommun till högre belopp, taxerad inkomst, än vad TN gjort eller till 13 040 kr. På grund härav bestämmer RR taxeringen till kommunal inkomstskatt i kommunen till 13 040 kr, taxerad inkomst, med beskattningsbar inkomst av 10 700 kr. (RR föredr. 11.9; dom 17.10.1973.)

Anm: Jämför RÅ 1965 ref 47.